BILANȚUL COMPORTĂRILOR ÎN CATEGORIA A

PETROLUL — PLOIEȘTI

Se prea poate ca Petrolul, după cc va juca cele două restanțe, cu Farul și Rapid să-și fixeze „blocstartul" pentru retur la poziția a 3-a din clasament. Cred că puțini ar fi aceia care s-ar lăsa surprinși de o asemenea ispravă, pentru că echipa ploieșteană a dovedit că reprezintă o forță de temut chiar a unei cînd, datorită unor împrejurări nedorite, a trecut prin momente critice. Se mai poate, de asemenea, ca ea să urce în clasament, după restanțele amintite, doar cu un loc-două, sau, în cel mai rău caz, să se alinieze la startul returului stînd tot pe locul pe care se află actualmente. Dar indiferent de ce va realiza echipa ploieșteană din aceste trei posibilități, elementele caracteristice comportării sale în turul campionatului nu au cum să fie influențate. Ele rămîn valabile pentru a fi reliefate într-o succintă analiză retrospectivă. Pentru a înțelege însă mai exact fenomenele petrecute în sînul acestei echipe de-a lungul sezonului de toamnă, este necesar să ne întoarcem puțin în urmă, către campionatul trecut. Vă amintiți desigur că la un moment dat Petrolul se afla pe locul 4. De acolo și pînă la locul întîi, cucerit în final, ploieștenii au depus eforturi extraordinare, care le-au solicitat resursele fizice și nervoase într-o măsură mai mare decît se credea. Turul ediției 1966—67 l-au început la scurt interval, aproape fără să se fi odihnit. Antrenorii Cernăianu și Marinescu au fost nevoiți să prelungească perioada pregătitoare în interiorul campionatului. Așa se explică evoluțiile palide, nesigure din primele două etape. De-abia în a treia, la Petro-

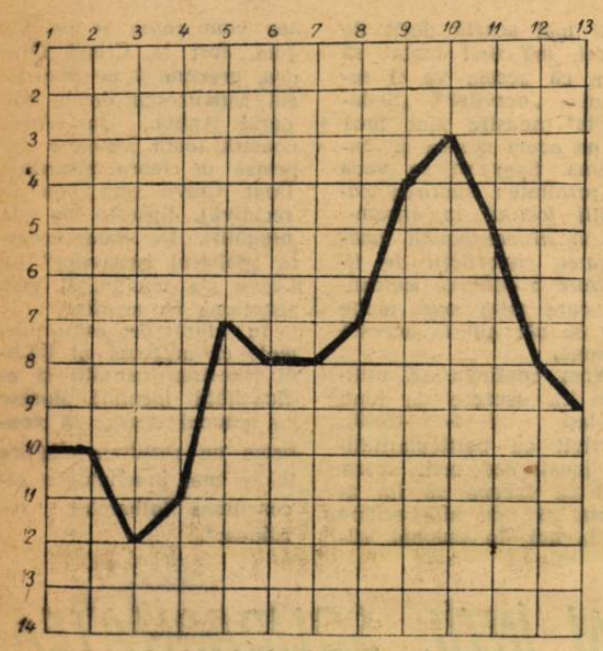

seni, deși învinsă, campioana țării anunța că redevine ea însăși. Urmează după aceea 6 etape în care nu pierde decît un singur punct, la Brașov, și tot în această perioadă face o figură onorabilă în fața campioanei Angliei, Liverpool. O asemenea mobilizare a tuturor resurselor fizice, tehnice, tactice și morale, făurită printr-un admirabil efort colectiv, în condiții nu întotdeauna favorabile, a costat-o însă destul de scump. Oboseala, semnalată încă la sfîrșitul campionatului trecut și îndepărtată pentru un timp, a revenit, necruțătoare de astă dată, și echipa a coborît capul, învinsă în ultimele două meciuri susținute.

Aceasta i-ar fi curba evoluției în sezonul de toamnă. Acum, după ce am trasat-o, să încercăm să relevăm unele elemente mai de amănunt ale jocului Petrolului, esențiale totuși în determinarea comportării și a rezultatelor obținute.

În ansamblu, echipa ploieșteană s-a situat la un nivel sub cel atins în a doua parte a campionatului trecut, chiar atunci cînd a realizat jocuri bune. Contribuția, ca s-o numim astfel, aparține tuturor jucătorilor. Face excepție Mihai Ionescu, care de-a lungul celor 11 etape a obținut note de la 7 la 10. Linia de fundași, aceeași în 10 etape, a comis inexactități, mai cu seamă tactice, care i-au redus gradul de siguranță.

Atacul a constituit, se pare, compartimentul cel mai „frămîntat" al echipei. Analizîndu-i componența de la o etapă la alta, nu se poate să nu bănuiești că aici au existat incertitudinile cele mai mari. Oprișan, folosit extrem dreapta, nu a jucat niciodată un meci întreg. Dincuță, utilizat cînd aripă dreapta, cînd stînga, și-a găsit o bună valorificare de-abia în ultimele trei etape, ca mijlocaș. Roman intrat în echipă din etapa a patra, a început bine, dar a terminat neconvingător. Dridea II, folosit în insuficientă măsură a avut și el o prezență stearsă. Moldoveanu n-a depășit decît arareori bariera mediocrității. Dacă mai adăugăm și faptul că elementul de șoc al atacului ploieștean — cupiul Badea, Dridea I — credincios unei noi concepții tactice, poate valoroasă, dar insuficient pusă la punct, s-a desfăcut, cei doi acționînd departe unul de altul, avem imaginea reală a fortei de atac a echipei. Neclaritatea unor scheme tactice, adoptate din mers, a dat formației și jocului său o notă de improvizație, caracterizată mai cu seamă pe angajări directe, fără prea multe menajamente în lupta pentru balon, în situații cînd acesta putea fi obținut prin simple și continue demarcări în teren.

Linia mediană s-a comportat constant bine, fie că a avut alcătuirea Iuhas—Dragomir sau Iuhas—Dincuță, mai ales că, în majoritatea cazurilor, a beneficiat de aportul acestui adevărat „inter rătăcitor" pe care Petrolul îl are în persoana lui Badea.

Evident lucru, Petrolul nu a mai evoluat astă toamnă cu forța și siguranța unei campioane. Trebuie amintit însă că a avut de făcut față unor solicitări maxime, ale căror dificultăți s-au accentuat pe parcurs, datorită numeroaselor accidentări suferite de oamenii de bază.

N. SOARE

LOCUL IX 11 5 2 4 12—10 12.

A ÎNSCRIS 12 goluri, dintre care 7 pe teren propriu.

A PRIMIT 10 goluri, dintre care 8 în deplasare.

A BENEFICIAT de două lovituri de la 11 m, ambele transformate. (Una în deplasare).

GOLGETERI: Dridea I 6, Badea 3, Dragomir și Dincuță cîte unul; Anca (Universitatea Cluj) — autogol.

LOTUL FOLOSIT: Ionescu 841'; Stelcu 149'; Pahontu 990' (toate jocurile); Boc 900': Florea 990' (toate jocurile); Mocanu 990' (toate jocurile); Iuhas 720'; Dragomir 720'; Roman 476'; Badea 883'; Dridea I 990' (toate jocurile); Moldoveanu 843'; Dridea II 447'; Dincuță 591'; Oprișan 262'; Pal 90'.

U. T. ARAD

De cîțiva ani, suporterii arădeni sînt situați, deși nu au dorit-o nici un moment, în categoria celor cărora evoluția echipei preferate le-a cauzat multe dureri de cap.

Insatisfacția lor este cu atît mai adîncă, cu cît ea s-a grefat, dureros de aspru, pe imaginea strălucitoare a predecesoarei formații de azi. Și tot de mai mulți ani, arădenii așteaptă semnele desprinderii decisive a echipei lor din mediocritate, dar ele întîrzie să apară. Chiar dacă arareori U.T.A. a „fulgerat" din arme, îngenunchindu-și cîte un adversar, suporterii ei nu puteau fi ușor amăgiți...

În ediția precedentă, formația arădeană s-a situat pe locul 10, după ce se văzuse în situația de candidată la retrogradare. Acum, după cele 13 etape ale turului, ea ocupă aceeași poziție, cu un palmares în care nu figurează decît un sigur joc bun realizat pe teren propriu (5—2 cu Politehnica) și trei în deplasare (1—0 cu Steaua, 0—0 cu Rapid, 1—0 cu Steagul roșu), puțin edificatoare totuși dacă se ține seama că aceste echipe, la vremea respectivă, se dovediseră și ele deficitare. Deși nu ne face nici o plăcere, trebuie să amintim că și bilanțul după întîlnirile susținute în toamnă în cadrul Cupei balcanice este necorespunzător. A devenit clar pentru oricine că U.T.A. continuă să parcurgă un drum cu hîrtoape.

Pierderilor înregistrate treptat din atributele sale tehnice, al căror grad ridicat o apropiaseră odinioară nu numai de inimile suporterilor proprii, U.T.A. le-a adăugat scăderi accentuate din forța sa de joc. Prin aceasta înțelegem, pe de o parte, capacitatea fizică

LOCUL X 13 3 6 4 14—16 12

A ÎNSCRIS 14 goluri, dintre care 3 pe teren propriu.

A PRIMIT 16 goluri, 8 în deplasare.

A BENEFICIAT de o lovitură de la 11 m, transformată.

A FOST sancționată cu o lovitură de la 11 m, fructificată.

GOLGETERI: Schiopu 4, Tr. Popescu 3, Axente și Țîrlea cîte două, Moț, Domide și Igna cîte unul.

LOTUL FOLOSIT: Gornea 1083'; Welchelt 87'; Birău 1170' (toate jocurile); Bacoș 1170' (toate jocurile); Mețcas 1170' (toate jocurile); Igna 1017'; Chivu 990'; Czako II 935'; Tr. Popescu 680'; Schiopu 617'; Axente 1170' (toate jocurile); Țîrlea 966'; Domide 469'; Moț 466'; Jac 520'; Comisar 271'; Săcășan 98'.

individuală și colectivă, iar pe de altă parte, posibilitățile sale de ordin tactic și moral. Privită din aceste unghiuri, *U.T.A. apare ca o formație fragilă, a cărei singură șansă de a supraviețui luptei din campionat a fost asigurată doar de rezistența armelor sale de apărare.* E adevărat, acestea i-au facilitat realizarea a șase meciuri egale (o veritabilă campioană în acest sens), dar în alte patru partide ele n-au rezistat.

În cercurile sportive arădene există credința fermă că U.T.A. va renaște, redevenind o formație de prim rang în fotbalul nostru. Suportul pe care se bazează o asemenea nădejde este asigurat. Băieții lui *Nicolae Dumitrescu*, în cea mai mare parte tineri, media de vîrstă a echipei fiind de aproximativ 23 de ani, au o valoare individuală corespunzătoare categoriei A. Unii dintre ei, jucători de bază ai formației, nu posedă în schimb gradul de experiență necesar susținerii unei activități competiționale grele: *Schiopu, Domide, Birău, Gornea, Moț, Donciu* (care n-a jucat de loc, din păcate, datorită unui accident suferit la picior), *Axente*. Incontestabil că maturizarea acestor tineri talentați va aduce după sine îmbunătățiri simțitoare în ansamblul formației. Cu condiția, însă, ca un asemenea proces să se petreacă neîntîrziat. Mai este necesar, credem noi, și cu aceasta încheiem scurta creionare a valorii și posibilităților marcate de U.T.A. în turul campionatului, ca pentru unele posturi în care titularii dau vădite semne de oboseală *(Mețcas, Țîrlea)*, sau de plafonare *(Igna)*, să fie asigurate din vreme, și înconjurate cu toată atenția, elemente capabile să-i înlocuiască pe aceștia oricînd cu succes.

Sigur că întregul proces de instruire a actualilor componenți, de pregătire a unor noi cadre fotbalistice arădene de mare valoare, presupune un grad corespunzător de responsabilitate a antrenorilor clubului, o muncă continuă, dăruită cu pasiune pe frontul reafirmării tradițiilor fotbalistice din acest frumos oraș al țării.

N. SOCOL

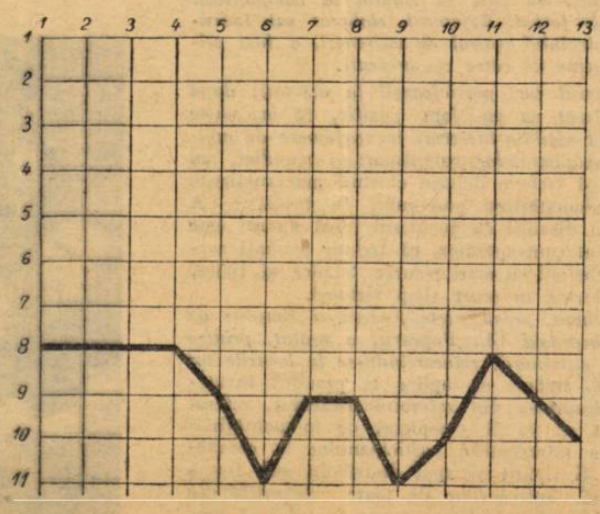

UNIVERSITATEA — CLUJ

Una din echipele care a „clacat" imediat după startul campionatului a fost și echipa Universitatea. După un „nul" la Arad, echipa a pierdut trei meciuri consecutive, reușind prima sa victorie abia în etapa a V-a, și aceea grație unei lovituri de la 11 metri (1—0 cu Steagul roșu). A urmat însă o nouă înfrîngere, acasă, cu Universitatea Craiova, ridicînd la două numărul eșecurilor suferite la Cluj și la 4 numărul lor din primele șase etape.

Afirmînd că în acea perioadă iubitorii fotbalului din Cluj erau complet descumpăniți de rezultatele favoritei lor nu dezvăluim, evident, nici un secret. Adevărul este că în acea perioadă nu numai publicul clujean dar și echipa, și chiar și antrenorul ei, traversau o acută criză de dezorientare.

Abordînd nepregătită actualul campionat, cu un antrenor transferat la Cluj abia cu puțin înainte, echipa clujeană a „intrat în horă" fără să... cunoască jocul și acest lucru s-a văzut clar încă din primele meciuri. Cu jucători nepregătiți, în primul rînd fizic, cu un antrenor care nu cunoștea valențele și lipsurile elevilor săi și deci era în imposibilitate de a le prescrie o tactică de joc adecvată posibilităților lor, Universitatea a „descins" în acest campionat cu binecunoscuta manieră de joc „după ureche". Adică fiecare juca în... legea lui. Ivansuc își făcea obișnuitele „nu-

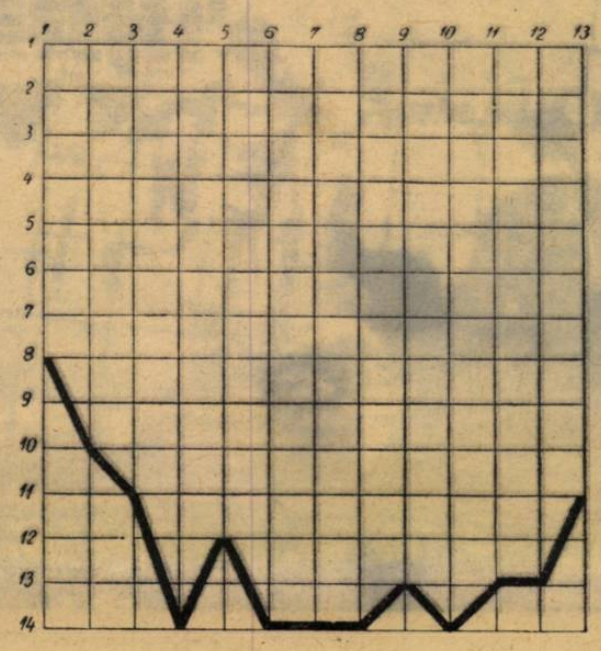

mere" de jonglerie pentru el și cîțiva adepți, **Adam** descria slalomuri în toate direcțiile dar numai spre poartă nu, **Petru Emil** valsa cu mingea la mijlocul terenului, iar înfrîngerile se adunau, dar punctele, ba!

Caracteristic pentru această echipă este faptul că în turul campionatului ea a stabilit două recorduri. Primul: a folosit în 13 jocuri nu mai puțin de 22 de jucători, adică exact... două echipe. (Oricît de „cercetător" în a-și defini „11"-le de bază ar fi un antrenor, „performanța" lui **E. Mladin** ni se pare criticabilă. Cum putea oare stabili el progresul fotbaliștilor săi și posibilitatea lor de a se încadra în tactica de joc a echipei dacă-i „vîntura" în felul acesta?)

Al doilea record: un atac aproape... simulant, care mai mult a făcut figurație decît a înscris goluri. Cu **11 goluri marcate în 13 meciuri** (deci mai puțin de un gol de meci). **Universitatea este echipa care a înscris cele mai puține goluri în turul campionatului.** Bazîndu-se exclusiv pe calitățile lui **Adam,** cîndva golgeter al campionatului, înaintarea clujenilor a făcut unul din cele mai slabe sezoane (probabil cel mai slab) de cînd există această echipă. Adam, „golgeterul" echipei, a marcat patru goluri (două din penalti), trei goluri le-a marcat **Mustețea,** două **Barbu,** unul **Ivansuc** și unul... **Dan** (în meciul cu Rapid).

Din fericire, echipa a avut o contrapondere, pentru atacul său falimentar, în apărare, care a luptat la disperare (meciurile cu Politehnica, Rapid, Petrolul etc.) primind numai 16 goluri și cîștigînd, deocamdată, în clasament, un... baraj al codașelor, (Politehnica și C.S.M.S. totalizînd la sfîrșitul turului tot 10 puncte dar cu un golaveraj mai slab).

Subliniind CAPITOLUL ATAC, credem că am atins cauza principală a slabei comportări a echipei clujene din prima parte a campionatului.

Odinioară vivace, fantezist, eficace, atacul echipei clujene era unul din atuurile majore ale ei, purtînd-o spre victorii, răspunzînd elanului numerosilor ei simpatizanți din toată țara, care nu oboseau strigînd „Haide U", dar care erau răsplătiți în calda lor adeziune prin eforturi și reușite corespunzătoare.

„U" însemna în trecut în primul rînd ATAC. Și mai poate să însemne!

M. POPESCU

LOCUL XI 13 3 4 6 11—16 10.

A ÎNSCRIS: 6 goluri acasă, 5 în deplasare.

A PRIMIT: 4 goluri acasă, 12 în deplasare.

A BENEFICIAT de 2 penaltiuri — transformate.

GOLGETERI: Adam (4), Mustețea (3), Barbu (2), Ivansuc (1) și Dan (autogol).

Au jucat: Ringheanu (520 min.), Grăjdeanu (720 min.), Pexa (810 min.), Neșu (540 min.), Cimpeanu (1 170 min.), Petru Emil (699 min.), Vasile Alexandru (343 min.), Marcu (900 min.), Oprea (362 min.), Adam (1 106 min.), Barbu (630 min.), Gaboraș (560 min.), Ivansuc (833 min.), Szabo (572 min.), Costin (530 min.), Mustețea (756 min.), Țegean (163 min.), Ulfăleanu (263 min.), Anca (675 min.), Bretan (354 min.), Moldovan (198 min.), Szöke (180 min.).